

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKÁÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK 8.	
FŐLAJSTROMSZÁM	19K.30621/2016
KEZDŐIRATON:	
Postán/Bélyegzővel/Személyesen/E-mailon/E-munkaügyi központtal	
Érkezett:	2018 -01- 3 0
PÉLDÁNY:	3
MELLÉKLET:	5
FŐLAJSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Tisztelt
Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság,
mint elsőfokú bíróság útján
Tölgyfa utca 1-3.
Budapest
1027

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1V/308-0/2018	
Érkezett: 2018 FEBR 21.	
Példány:	3
Melléklet:	12 db
Kezelőiroda: 	

alkotmányjogi panasz

A Kúria Kfv. V.35.169/2017/9. számú határozatával szemben

Alkotmánybíróság
Donáti u. 35-45.
Budapest
1015

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján
Tölgyfa utca 3-5.
Budapest
1027

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZÁK 8.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán Gyűjtőszekrényben E-mail: [] honlapra/Kézbesővel	
Érkezett	2018 -01- 3 0
PÉLDÁNY:	
MELLÉKLET:	KÖZTUD.
FŐLAJSTROMSZÁM	UTÓIRATON:

Elsőfokú ügyszám: 19.K.30.621/2016/18.

Felülvizsgálati ügyszám: Kfv.V.35.169/2017/9.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

(székhely: []; Cg.: [] képviseli: []
ügyvezető) (továbbiakban: [] **Adózó, vagy Felperes**) a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság mint első fokon 19.K.30.621/2016 számú eljárás során eljáró Bírósághoz benyújtva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: „Abtv.”) 27. § alapján, az Abtv. 30.§-ában foglalt határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítéletét, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18. számú ítéletét alaptörvény-ellenességét tekintettel az Alaptörvény 28. cikkének rendelkezéseire és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

I. AZ INDÍTVÁNY BENYÚJTÁSÁNAK TÖRVÉNYI ÉS FORMAI KÖVETELMÉNYEI

I.1. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adózók Adóigazgatósága Ellenőrzési Osztály 7. a 13/44/350033/786 (11/64/350017/30.) számú megbízólevél alapján 2008. január 1-től 2010. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan általános forgalmi adóra kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott az []-nél, mint Adózónál.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adózók Adóigazgatósága Igazgatója által 2196812986 ügyszámon meghozott és 2411582223 számon iktatott határozatában Adózó

terhére a vizsgált időszakban összesen 503.186.000.- Ft adókülönbötetet állapított meg, melyből 414.386.000.- Ft adóhiánynak minősül. Az adóhiánynak minősülő adókülönbötet után 207.193.000.- Ft adóbírságot és 89.624.000.- Ft késedelmi pótlékot szabott ki, továbbá igazolatlan eredetű áru forgalmazása jogcímen 86.702.000.-Ft összegű mulasztási bírságot állapított meg az Adózó terhére.

A határozatban foglaltakkal kapcsolatosan az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 136. § (1) és (4) bekezdései, valamint 137. § (1) bekezdése alapján a törvényes határidőn belül Adózó fellebbezést terjesztett elő.

Előadom, hogy a másodfokú Adóhatóság, a fenti határozatokat a fellebbezés folytán oly módon változtatta meg, hogy az elsőfokú határozatban megállapított 503.186.000.- Ft adókülönbötetet, melyből 414.386.000.- Ft adóhiánynak minősül, 207.193.000.- Ft adóbírságot és a 89.624.000.- Ft késedelmi pótlékot törölte, majd az igazolatlan eredetű áru forgalmazása jogcímen megállapított 86.702.000.-Ft összegű mulasztási bírságot 100.676.000.- Ft-ra módosította, azonos tényállás mellett.

Az [REDACTED] mint Felperes ezt követően a másodfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt törvényes határidőn belül keresetlevelet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A Bíróság 19.K.30.621/2016/18 sorszámú ítéletével a Felperes kereseti kérelmét elutasította.

Felperes az első fokon eljáró Bíróság ítéletével szemben törvényes határidőn belül a Kúria részére felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A felülvizsgálati kérelmet a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. sorszámú ítéletében elutasította.

I.2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Nyilatkozom, hogy, a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján kezdeményezett felülvizsgálati eljárást a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9 számú ítéletével lezárta, valamint perújítási eljárás az ügyben nincsen folyamatban, így a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

I.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, a Kúria által Kfv.V.35.169/2017/9. számon hozott ítélete 2018. január 17. napján lett kézbesítve. A kézbesítési időpontra tekintettel nyilatkozom, hogy az Abtv. 30.§ (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtottam be jelen alkotmányjogi panaszt.

I.4. Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítéletével az [REDACTED] által előterjesztett, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/19. számú ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmét elutasította. Az elutasítással a Kúria az [REDACTED]-t megítélésünk szerint jogellenesen, a jogszabályok céljukkal nem összhangban történő értelmezésének eredményeként, valamint nem a megfelelő jogi logikának és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgáló döntést hozott, amellyel ellehetetlenítette a további működését. Így ezen döntés szembe megy a Bíróságokat kötelező, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt kötelezettséggel, ítélete sérti annak

rendelkezéseit. Az [REDACTED] az Alaptörvény ellenes bírói eljárás és ítéletek következtében vált érintetté az Alaptörvény megsértésének ügyében.

I.5. Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Tekintettel az Alaptörvény 28. cikkében foglalt bírói ítélkezési, jogszabály értelmezési rendelkezésekre, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/19. számú ítélete és Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítélete nincs összhangban a hivatkozott cikkel, mely a következőket tartalmazza: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jogon észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az összhang hiánya álláspontunk szerint egyoldalú jogértelmezésből, gyakorlatilag jogalkotói kiterjesztő tevékenységből valamint a kereseti kérelemben foglaltak nem teljes körű elbírálásából erednek, amely az Alaptörvény hivatkozott cikke alapján kötelezettsége a Bíróságnak. Nem lehetséges kizárólag a hatóság álláspontját megismerni, elfogadni, figyelemmel kell lennie az eljárás során a felperes által leírtakra, valamint a felperes indítványaira, érveire.

Kiválóan prezentálja - a későbbiekben részletesen kifejtésre kerülő - az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, valamint a Kúria ítéletében foglalt azon rész, mely szerint a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján a Pp. 141.§ (2) bekezdésében foglalt, a Bíróság számára előírt tájékoztatási kötelezettséget az első fokon eljáró Bíróság nem teljesítette, majd ezen a Kúria ítéletében átsíklott, álláspontja szerint jogszabálynak megfelelően megtette azt. Holott az, hogy Felperestől milyen konkrét bizonyítékokat kér még a Bíróság az előadottakon kívül egy tényállítás alátámasztására, nem elhanyagolható egy olyan per folyamán, ahol a tét nem kevesebb, mint végeredményben az [REDACTED] társaság fennmaradása, avagy megszűnése. Ez esetben pedig munkavállalói a jogszabályoknak, valamint az Alaptörvénynek nem megfelelő eljárások, valamint ítéletek következtében elveszítik értékteremtő munkájukat, megélhetésüket, amelyen az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország gazdasága alapszik.

II. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

II.1. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 19.K.30.621/2016/18 sorszámú ítéletében foglaltakkal, valamint a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítéletével álláspontunk szerint megsértette az **Alaptörvény 28. cikkében** foglalt, a bíróságok ítélkezésére, jogértelmezésére vonatkozó alapvető alkotmányjogi kötelezettségét, így annak rendelkezéseit is. Az Alaptörvény 28. cikk első mondata a következő alaptételt fekteti le a bíróságok jogalkalmazásával kapcsolatosan: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.”

Magából az alaptörvényi rendelkezésből is kitűnik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során, azaz a bírósági eljárások a jogszabályok értelmezését azok céljával, valamint az Alaptörvény rendelkezéseivel összhangban kötelesek végezni. A cél megközelítésekor pedig nem a jogalkotó szubjektív célját, hanem annak objektív, a jogszabályból kiolvasható célját kell szem előtt tartania. Ezen cél felismerésében, illetve a téves értelmezés elkerülése végett, továbbá tekintettel arra, hogy Magyarország jogrendjének alapjait az Alaptörvény fekteti le, a bíróságok eljárásuk során kötelesek az Alaptörvény rendelkezéseit is figyelembe venni.

A cél meghatározása azonban nem történhet egyoldalú értelmezés során, amikor is egy eljárás során kizárólag az egyik fél indokolását, megállapítását, valamint jogértelmezését fogadja el a bíróság, főként nem úgy, hogy a másik fél rávilágít a jog értelmezésének egy a másik, álláspontja szerint helyes értelmezésére. Ebben az esetben a bíróságnak lennie a feladata, hogy tisztázza a törvény szabályainak értelmezését

A hivatkozott 28. cikk második mondata, mely szerint „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jogban és a **közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**” kiemeli, hogy a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt kell szolgálnia a jogszabályok értelmezésének.

Márpedig a Kúria ítéletének [4] pontjában meghatározott, 100.676.000.- Ft, azaz Százmillió-hatszázhetvenhatezer forint mulasztási bírság hatályban tartása álláspontunk szerint se nem megfelelő a közjó szempontjából, se nem szolgál gazdaságos célt, túl azon, hogy véleményünk szerint alaptalan, ráadásul egyik Fél által sem vitatottan a költségvetést hátrány nem érte, adóhiány egyetlen forint sem keletkezett.

Nyilvánvaló, hogy ekkora összeg megfizetésére a Társaság képtelen, így felszámolás alá kerül. Ez pedig nem jó a közjónak, hiszen több ember munkanélkülivé válik. Továbbá gazdaságos célt sem szolgál, hiszen egy, az eddigiekben feddhetetlen adózó esik ki a rendszerből, aki évente jelentős összegekkel gazdagította az államháztartást. Ezen Adózó viszont a Kúria ítéletének értelmében megszűnne, amely esetén nem fizetne több adót az államháztartás részére, a mulasztási bírság behajthatatlanná válna, tehát jelentős bevételekről esne el az államháztartás, amely a gazdaságosságot, mint Alaptörvényben lefektetett célt kizárja..

II.2. A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A fentebb leírtak alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18 sorszámú ítéletét, valamint a Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítéletét a következő indokok alapján kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy nyilvánítsa az Alaptörvény 28. cikkébe ütközőnek, tehát alaptörvény ellenessé a megjelölt ítéleteket:

II.2.1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18 számú ítéletének vonatkozásában

Álláspontunk szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása során a tényállást – ahogyan az eljáró Adóhatóság, - hiányosan állapította meg, abból téves következtetést vont le, emellett ítéletét **súlyos eljárási jogszabálysértést követően**

született meg, továbbá az Adóhatóság határozatában foglalt további jogsértéseket sem állapította meg, megsértve ezzel az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróság jogértelmezésére vonatkozó rendelkezéseket.

A jogszabály értelmezése során ugyanis a bíróságoknak több szempontból kell egy jogszabályt értelmeznie. Többek között nyelvtanilag, logikailag, történetileg, illetve a céljának megfelelően, azonban ebben a körben hangsúlyozni kell, hogy a célt objektív cél alatt kell érteni. Az első fokon eljáró bíróság, ahogyan az az indokolásából is kiderül, nem alkalmazta az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, az eljárására irányadó rendelkezéseket. Az alkalmazás hiánya többek között abban is megjelenik, hogy egy jogalany, amelyet az adóhatóság több, mint 15 éve folyamatosan, évente vizsgál, egyik pillanatban egy hatalmas bírsággal szembesül, amely ellen a törvényben számára biztosított jogokkal élve sem tud jogszerű, igazságos eredményt elérni.

Ez a számára igazságtalan és egyoldalú eljárás az Alaptörvény szem előtt tartásával nem történhetett volna meg.

A Bíróság egyoldalú jogértelmezést valamint eljárást, az eljárás során keletkezett iratanyag, valamint az első fokon született ítélet, továbbá a felülvizsgálati eljárás során keletkezett ítélet is megfelelően alátámasztja, melyeket jelen alkotmányjogi panaszhoz csatoltunk

II.2.2. A Kúria Kfv.V.35.169/2017/9. számú ítéletének vonatkozásában

A felülvizsgálati eljárás során a Kúria által meghozott Kfv. V.35.169/2017/9. számú ítélet jogszabály ellenessége és egyben az Alaptörvény 28. cikkébe való ütközése az ítélet [39] pontjában foglalt azon megállapításán alapszik, mely kimondja, hogy ...”a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet, a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben, nem sért jogszabályt, ezért a Pp 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.”

A Pp. 275.§ (3) bekezdése rögzíti, hogy „Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.”

Azonban a Kúria jelen helyzetben nem megfelelő bekezdést alkalmazott a törvény szabályai közül, hiszen az első fokon eljáró Bíróság ítéletében több törvényi rendelkezést is megsértett. A hivatkozott Pp. szakaszok betartása esetén a Felperes számára lehetőség nyílt volna álláspontjának az eljáró Bíróság által is elfogadható módon való bizonyítására, állításainak alátámasztására. Viszont az első fokon eljáró Bíróság eljárásjogi szabálysértésének eredményeként erre nem volt lehetősége. Így ezen eljárásjogi szabálysértés semmi esetre sem nevezhet olyan jellegű eljárásjogi szabálysértésnek, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása ne lenne.

A fentiek alapján a Kúriának ítélezése során a Pp. 275.§ (4) vagy (5) bekezdésének alkalmazása lett volna helyénvaló, így a következő rendelkezések valamelyike szerint kellett volna meghoznia ítéletét.

275. (4) Ha a határozat – a (3) bekezdésben foglalt eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a

jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

275.§ (5) Ha a Kúria az első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, a hatályon kívül helyező végzésben az új eljárás lefolytatására vonatkozóan kötelező utasításokat ad. Ebben az esetben csak a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét állapítja meg, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

Ezen eljárásjogi szabályok szerinti ítélet felelt volna meg megítélésünk szerint az Alaptörvény 28. cikkének azon kitételébe, mely szerint a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ugyanis a fentiekben kifejtettek szerint az első fokon eljáró Bíróság, valamint a Kúria akkor járt volna el az Alaptörvénynek megfelelően, ha a fentebb hivatkozott szakaszokat alkalmazta volna, illetve az Alaptörvényben foglalt jogértelmezési célokat az ítélet meghozatalakor figyelembe veszi.

II.2.3. Összefoglalás

Tekintettel arra, hogy a fentiek nem valósultak meg, így az [REDACTED] előtt nem maradt más út, mint az Abtv. 27. § alapján alkotmányjogi panasz előterjesztése az Alaptörvény 28. cikkének megsértése okán. Hiszen az első fokon eljáró Bíróság, valamint a Kúria ítélete is őt olyan helyzetbe hozta, hogy kénytelen lenne, mint gazdálkodó szervezet megszűnni, valamint a munkavállalóit elbocsátani. Ennek pedig nem szabad megtörténnie, ugyanis Magyarország Alaptörvényét mindenkinek kötelessége betartani, annak rendelkezéseit magára nézve kötelezőnek elismerni. A bíróságok az igazságszolgáltatás hatalmi ágaként pedig kiemelkedően ügyelnie kell az ítéletek meghozatala folyamán arra, hogy ítéletei mindenkor az alkalmazott jogszabályok céljának, valamint az Alaptörvénynek megfelelően kerüljenek meghozatalra. Ahogyan az a korábbiakban kifejtésre került, jelen esetben egyik ítélet sem felel meg a közjónak, valamint nem szolgálnak gazdaságos célt.

Az értelmezési kérdéseken túlmenően a hibás értelmezés következtében az eljáró Bíróságok a Társaság munkavállalóinak Alaptörvényben rögzített M) cikk (1) bekezdésében foglalt jogait is közvetve sérti.

III. EGYÉB NYILATKOZATOK ÉS MELLÉKLETEK

Előadom, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.621/2016/18 számú ítélete alapján felszámolási eljárást kezdeményezett, amely 4.Fpk.91/2017 számon van folyamatban a Zalaegerszegi Törvényszék felszámolási csoportja előtt. Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy fenti határozatok végrehajtását az alkotmányjog panasz elbírálásáig felfüggeszteni szíveskedjen a visszafordíthatatlan jogkövetkezmények elkerülése végett.

Teskánd, 2018. január 25.

Tisztelettel:

